

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra KUBÍČKOVÁ

Každodenní život venkovského obyvatelstva ve světle testamentů (jižní Čechy, 18.-19. století)
České Budějovice 2007, 120 s.

Předložená diplomová práce byla sepsána na základě testamentů uložených v jindřichohradecké pobočce Státního oblastního archivu Třeboň. V uvedeném případě se jednalo o archiválie uložené ve fondech velkostatků Želeč a Mladá Vožice. Na jejich základě byl proveden pokus o široký průnik do oblasti hmotné kultury i rodinných vztahů ve venkovském prostředí na přelomu 18. a 19. století. Kromě metody každodennosti uplatňované v kontextu sociálních a hospodářských dějin nelze diplomantce upřít snahu o využití metody historické antropologie.

V úvodní kapitole byla zhodnocena literatura, která se váže k problematice dějin českého venkova. Prezentovaný přehled odborných prací má charakter výběru; nepovšimnuta zůstala česká literatura etnografického charakteru, která se problematikou hmotné kultury ve venkovském prostředí velmi intenzivně zabývá. Z hlediska analyzovaných metodických přístupů je patrná orientace na každodennost, mikrohistorii, dějiny mentalit a historickou antropologii. Přestože práce je zaměřena na venkovské prostředí, v úvodu je zmíněn stav výzkumů testamentů, jež vznikaly také v šlechtickém a městském prostředí. Opomenuta nezůstala ani charakteristika pramenné základny. Její kritika, obdobně jako zevrubnější charakteristika zkoumaného regionu, však v diplomové práci chybí.

V úvodu druhé kapitoly byly připomenuty zásady českého dědického práva. Zcela mimořádná pozornost byla věnována ověřování jejich uplatňování v zkoumaném regionu. Diplomantce se podařilo prokázat, že sepisování závětí bylo prováděno s odkazem na nemoc, stáří a možnost odstranění rozepří v rodině po smrti hospodáře. V případě volby nástupce si kladla otázku, do jaké míry byl naplňován patent z roku 1787, na jehož základě měl být preferován nejstarší syn. Zkoumané testamenty byly vyhodnocovány prostřednictvím kvantitativních metod. V zájmu lepšího pochopení doložitelných výsledků předložená diplomová práce obsahuje množství grafů a tabulek.

Ve vztahu ke konkrétním nemovitostem byla pozornost věnována rozboru pozůstalostních inventářů (zemědělské náradí, dobytek, zásoby naturálií, nábytek, šaty a cennosti). Na základě konkrétních příkladů ze zkoumaného regionu diplomantka provedla vzájemnou konfrontaci s poznatky získanými prostřednictvím odborné literatury. Zde je patrná snaha o okamžité zobecnění většiny poznatků získaných v mikrohistorické rovině. Uvedeným způsobem se však bohužel vytrácejí některé podstatné detaily. Například v textu je zmiňován „kmenový inventář,“ který spolu s gruntem automaticky přecházel na nového majitele. V rámci předložené diplomové práce bohužel nebyl blíže specifikován.

V třetí kapitole byly analyzovány rodinné struktury z pohledu testamentů. Na vybraných příkladech se diplomantka pokusila o antropologický rozbor existujících (kvalitativních) vazeb mezi jednotlivými členy rodiny. K doložení jejich kvantitativního charakteru současně použila také tabulky a grafy přibližující okolnosti volby hlavního dědice. Otázkou možnosti vyplácení sourozenců hospodáře se zabývala jen okrajově. Z antropologického hlediska se diplomantka pokusila uchopit problematiku soudobého pohledu na stáří, umírání i smrti. Také při charakteristice instituce výměnku vycházela z vzájemné konfrontace poznatků získaných z odborné literatury a doložitelných na základě konkrétních pramenů. V některých případech však její práce působí poněkud ilustrativním

dojem. Je škoda, že předložená diplomová práce postrádá rozbor archivního materiálu prostřednictvím metody stratifikace.

Dokončení diplomové práce je poznamenáno určitým chvatem – například v poznámce číslo 12 je uveden P. P. Král; na straně 19 nejsou procenta uvedena na shodném řádku za číslovkou. Hodnoty peněz jsou po vzoru pramenné základny uváděny ve zlatých, avšak nikde, ani v poznámce, není blíže specifikováno, o které zlaté se v uvedeném případě jedná. V některých souvětích čtenáři uniká podstata nebo smysl sdělení – např.: „Novější dějiny jsou prameny přímo zaplaveny, tudíž je velmi těžké je nějak komplexně zpracovat a vyhodnotit.“

Diplomová práce Vladimíry Kubíčkové zpracovává velice zajímavé téma, které ve vztahu k venkovskému prostředí dosud nebylo příliš zkoumáno. Diplomantka na příkladu zvoleného regionu charakterizovala chod i vybavení venkovské domácnosti v období na přelomu 18. a 19. století, provedla zdařilou katalogizaci nejčastějších odkazů, které se v testamentech objevovaly.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k zmiňovaným nedostatkům hodnotím stupněm VELMI DOBŘE.

V Třeboni 24.8.2007

PhDr. Josef Grulich, Ph.D.

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra KUBÍČKOVÁ

Každodenní život venkovského obyvatelstva ve světle testamentů (jižní Čechy, 18.-19. století)
České Budějovice 2007, 120 s.

Předložená diplomová práce byla sepsána na základě testamentů uložených v jindřichohradecké pobočce Státního oblastního archivu Třeboň. V uvedeném případě se jednalo o archiválie uložené ve fondech velkostatků Želeč a Mladá Vožice. Na jejich základě byl proveden pokus o široký průnik do oblasti hmotné kultury i rodinných vztahů ve venkovském prostředí na přelomu 18. a 19. století. Kromě metody každodennosti uplatňované v kontextu sociálních a hospodářských dějin nelze diplomantce upřít snahu o využití metody historické antropologie.

V úvodní kapitole byla zhodnocena literatura, která se váže k problematice dějin českého venkova. Prezentovaný přehled odborných prací má charakter výběru; nepovšimnuta zůstala česká literatura etnografického charakteru, která se problematikou hmotné kultury ve venkovském prostředí velmi intenzivně zabývá. Z hlediska analyzovaných metodických přístupů je patrná orientace na každodennost, mikrohistorii, dějiny mentalit a historickou antropologii. Přestože práce je zaměřena na venkovské prostředí, v úvodu je zmíněn stav výzkumů testamentů, jež vznikaly také v šlechtickém a městském prostředí. Opomenuta nezůstala ani charakteristika pramenné základny. Její kritika, obdobně jako zevrubnější charakteristika zkoumaného regionu, však v diplomové práci chybí.

V úvodu druhé kapitoly byly připomenuty zásady českého dědického práva. Zcela mimořádná pozornost byla věnována ověřování jejich uplatňování v zkoumaném regionu. Diplomantce se podařilo prokázat, že sepisování závětí bylo prováděno s odkazem na nemoc, stáří a možnost odstranění rozepří v rodině po smrti hospodáře. V případě volby nástupce si kladla otázku, do jaké míry byl naplňován patent z roku 1787, na jehož základě měl být preferován nejstarší syn. Zkoumané testamenty byly vyhodnocovány prostřednictvím kvantitativních metod. V zájmu lepšího pochopení doložitelných výsledků předložená diplomová práce obsahuje množství grafů a tabulek.

Ve vztahu ke konkrétním nemovitostem byla pozornost věnována rozboru pozůstalostních inventářů (zemědělské náradí, dobytek, zásoby naturálií, nábytek, šaty a cennosti). Na základě konkrétních příkladů ze zkoumaného regionu diplomantka provedla vzájemnou konfrontaci s poznatky získanými prostřednictvím odborné literatury. Zde je patrná snaha o okamžité zobecnění většiny poznatků získaných v mikrohistorické rovině. Uvedeným způsobem se však bohužel vytrácejí některé podstatné detaily. Například v textu je zmiňován „kmenový inventář,“ který spolu s gruntem automaticky přecházel na nového majitele. V rámci předložené diplomové práce bohužel nebyl blíže specifikován.

V třetí kapitole byly analyzovány rodinné struktury z pohledu testamentů. Na vybraných příkladech se diplomantka pokusila o antropologický rozbor existujících (kvalitativních) vazeb mezi jednotlivými členy rodiny. K doložení jejich kvantitativního charakteru současně použila také tabulky a grafy přibližující okolnosti volby hlavního dědice. Otázkou možnosti vyplácení sourozenců hospodáře se zabývala jen okrajově. Z antropologického hlediska se diplomantka pokusila uchopit problematiku soudobého pohledu na stáří, umírání i smrti. Také při charakteristice instituce výměnky vycházela z vzájemné konfrontace poznatků získaných z odborné literatury a doložitelných na základě konkrétních pramenů. V některých případech však její práce působí poněkud ilustrativním

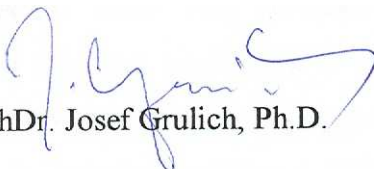
dojem. Je škoda, že předložená diplomová práce postrádá rozbor archivního materiálu prostřednictvím metody stratifikace.

Dokončení diplomové práce je poznamenáno určitým chvatem – například v poznámce číslo 12 je uveden P. P. Král; na straně 19 nejsou procenta uvedena na shodném řádku za číslovkou. Hodnoty peněz jsou po vzoru pramenné základny uváděny ve zlatých, avšak nikde, ani v poznámce, není blíže specifikováno, o které zlaté se v uvedeném případě jedná. V některých souvětích čtenáři uniká podstata nebo smysl sdělení – např.: „Novější dějiny jsou prameny přímo zaplaveny, tudíž je velmi těžké je nějak komplexně zpracovat a vyhodnotit.“

Diplomová práce Vladimíry Kubíčkové zpracovává velice zajímavé téma, které ve vztahu k venkovskému prostředí dosud nebylo příliš zkoumáno. Diplomantka na příkladu zvoleného regionu charakterizovala chod i vybavení venkovské domácnosti v období na přelomu 18. a 19. století, provedla zdařilou katalogizaci nejčastějších odkazů, které se v testamentech objevovaly.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k zmiňovaným nedostatkům hodnotím stupněm VELMI DOBRĚ.

V Třeboni 24.8.2007

PhDr. Josef Grulich, Ph.D.

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra KUBÍČKOVÁ

Každodenní život venkovského obyvatelstva ve světle testamentů (jižní Čechy, 18.-19. století)
České Budějovice 2007, 120 s.

Předložená diplomová práce byla sepsána na základě testamentů uložených v jindřichohradecké pobočce Státního oblastního archivu Třeboň. V uvedeném případě se jednalo o archiválie uložené ve fondech velkostatků Želeč a Mladá Vožice. Na jejich základě byl proveden pokus o široký průnik do oblasti hmotné kultury i rodinných vztahů ve venkovském prostředí na přelomu 18. a 19. století. Kromě metody každodennosti uplatňované v kontextu sociálních a hospodářských dějin nelze diplomantce upřít snahu o využití metody historické antropologie.

V úvodní kapitole byla zhodnocena literatura, která se váže k problematice dějin českého venkova. Prezentovaný přehled odborných prací má charakter výběru; nepovšimnuta zůstala česká literatura etnografického charakteru, která se problematikou hmotné kultury ve venkovském prostředí velmi intenzivně zabývá. Z hlediska analyzovaných metodických přístupů je patrná orientace na každodennost, mikrohistorii, dějiny mentalit a historickou antropologii. Přestože práce je zaměřena na venkovské prostředí, v úvodu je zmíněn stav výzkumů testamentů, jež vznikaly také v šlechtickém a městském prostředí. Opomenuta nezůstala ani charakteristika pramenné základny. Její kritika, obdobně jako zevrubnější charakteristika zkoumaného regionu, však v diplomové práci chybí.

V úvodu druhé kapitoly byly připomenuty zásady českého dědického práva. Zcela mimořádná pozornost byla věnována ověřování jejich uplatňování v zkoumaném regionu. Diplomantce se podařilo prokázat, že sepisování závětí bylo prováděno s odkazem na nemoc, stáří a možnost odstranění rozepří v rodině po smrti hospodáře. V případě volby nástupce si kladla otázku, do jaké míry byl naplňován patent z roku 1787, na jehož základě měl být preferován nejstarší syn. Zkoumané testamenty byly vyhodnocovány prostřednictvím kvantitativních metod. V zájmu lepšího pochopení doložitelných výsledků předložená diplomová práce obsahuje množství grafů a tabulek.

Ve vztahu ke konkrétním nemovitostem byla pozornost věnována rozboru pozůstalostních inventářů (zemědělské náradí, dobytek, zásoby naturálií, nábytek, šaty a cennosti). Na základě konkrétních příkladů ze zkoumaného regionu diplomantka provedla vzájemnou konfrontaci s poznatky získanými prostřednictvím odborné literatury. Zde je patrná snaha o okamžité zobecnění většiny poznatků získaných v mikrohistorické rovině. Uvedeným způsobem se však bohužel vytrácejí některé podstatné detaily. Například v textu je zmiňován „kmenový inventář,“ který spolu s gruntem automaticky přecházel na nového majitele. V rámci předložené diplomové práce bohužel nebyl blíže specifikován.

V třetí kapitole byly analyzovány rodinné struktury z pohledu testamentů. Na vybraných příkladech se diplomantka pokusila o antropologický rozbor existujících (kvalitativních) vazeb mezi jednotlivými členy rodiny. K doložení jejich kvantitativního charakteru současně použila také tabulky a grafy přibližující okolnosti volby hlavního dědice. Otázkou možnosti vyplácení sourozenců hospodáře se zabývala jen okrajově. Z antropologického hlediska se diplomantka pokusila uchopit problematiku soudobého pohledu na stáří, umírání i smrti. Také při charakteristice instituce výměnku vycházela z vzájemné konfrontace poznatků získaných z odborné literatury a doložitelných na základě konkrétních pramenů. V některých případech však její práce působí poněkud ilustrativním

dojem. Je škoda, že předložená diplomová práce postrádá rozbor archivního materiálu prostřednictvím metody stratifikace.

Dokončení diplomové práce je poznamenáno určitým chvatem – například v poznámce číslo 12 je uveden P. P. Král; na straně 19 nejsou procenta uvedena na shodném řádku za číslovkou. Hodnoty peněz jsou po vzoru pramenné základny uváděny ve zlatých, avšak nikde, ani v poznámce, není blíže specifikováno, o které zlaté se v uvedeném případě jedná. V některých souvětích čtenáři uniká podstata nebo smysl sdělení – např.: „Novější dějiny jsou prameny přímo zaplaveny, tudíž je velmi těžké je nějak komplexně zpracovat a vyhodnotit.“

Diplomová práce Vladimíry Kubíčkové zpracovává velice zajímavé téma, které ve vztahu k venkovskému prostředí dosud nebylo příliš zkoumáno. Diplomantka na příkladu zvoleného regionu charakterizovala chod i vybavení venkovské domácnosti v období na přelomu 18. a 19. století, provedla zdařilou katalogizaci nejčastějších odkazů, které se v testamentech objevovaly.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k zmiňovaným nedostatkům hodnotím stupněm VELMI DOBŘE.

V Třeboni 24.8.2007

PhDr. Josef Grulich, Ph.D.

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra KUBÍČKOVÁ

Každodenní život venkovského obyvatelstva ve světle testamentů (jižní Čechy, 18.-19. století)
České Budějovice 2007, 120 s.

Předložená diplomová práce byla sepsána na základě testamentů uložených v jindřichohradecké pobočce Státního oblastního archivu Třeboň. V uvedeném případě se jednalo o archiválie uložené ve fondech velkostatků Želeč a Mladá Vožice. Na jejich základě byl proveden pokus o široký průnik do oblasti hmotné kultury i rodinných vztahů ve venkovském prostředí na přelomu 18. a 19. století. Kromě metody každodennosti uplatňované v kontextu sociálních a hospodářských dějin nelze diplomantce upřít snahu o využití metody historické antropologie.

V úvodní kapitole byla zhodnocena literatura, která se váže k problematice dějin českého venkova. Prezentovaný přehled odborných prací má charakter výběru; nepovšimnuta zůstala česká literatura etnografického charakteru, která se problematikou hmotné kultury ve venkovském prostředí velmi intenzivně zabývá. Z hlediska analyzovaných metodických přístupů je patrná orientace na každodennost, mikrohistorii, dějiny mentalit a historickou antropologii. Přestože práce je zaměřena na venkovské prostředí, v úvodu je zmíněn stav výzkumů testamentů, jež vznikaly také v šlechtickém a městském prostředí. Opomenuta nezůstala ani charakteristika pramenné základny. Její kritika, obdobně jako zevrubnější charakteristika zkoumaného regionu, však v diplomové práci chybí.

V úvodu druhé kapitoly byly připomenuty zásady českého dědického práva. Zcela mimořádná pozornost byla věnována ověřování jejich uplatňování v zkoumaném regionu. Diplomantce se podařilo prokázat, že sepisování závětí bylo prováděno s odkazem na nemoc, stáří a možnost odstranění rozepří v rodině po smrti hospodáře. V případě volby nástupce si kladla otázku, do jaké míry byl naplňován patent z roku 1787, na jehož základě měl být preferován nejstarší syn. Zkoumané testamenty byly vyhodnocovány prostřednictvím kvantitativních metod. V zájmu lepšího pochopení doložitelných výsledků předložená diplomová práce obsahuje množství grafů a tabulek.

Ve vztahu ke konkrétním nemovitostem byla pozornost věnována rozboru pozůstalostních inventářů (zemědělské náradí, dobytek, zásoby naturálií, nábytek, šaty a cennosti). Na základě konkrétních příkladů ze zkoumaného regionu diplomantka provedla vzájemnou konfrontaci s poznatky získanými prostřednictvím odborné literatury. Zde je patrná snaha o okamžité zobecnění většiny poznatků získaných v mikrohistorické rovině. Uvedeným způsobem se však bohužel vytrácejí některé podstatné detaily. Například v textu je zmiňován „kmenový inventář,“ který spolu s gruntem automaticky přecházel na nového majitele. V rámci předložené diplomové práce bohužel nebyl blíže specifikován.

V třetí kapitole byly analyzovány rodinné struktury z pohledu testamentů. Na vybraných příkladech se diplomantka pokusila o antropologický rozbor existujících (kvalitativních) vazeb mezi jednotlivými členy rodiny. K doložení jejich kvantitativního charakteru současně použila také tabulky a grafy přibližující okolnosti volby hlavního dědice. Otázkou možnosti vyplácení sourozenců hospodáře se zabývala jen okrajově. Z antropologického hlediska se diplomantka pokusila uchopit problematiku soudobého pohledu na stáří, umírání i smrti. Také při charakteristice instituce výměnku vycházela z vzájemné konfrontace poznatků získaných z odborné literatury a doložitelných na základě konkrétních pramenů. V některých případech však její práce působí poněkud ilustrativním

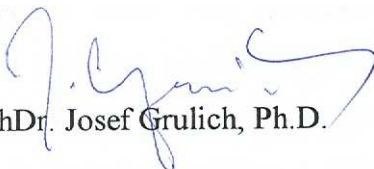
dojem. Je škoda, že předložená diplomová práce postrádá rozbor archivního materiálu prostřednictvím metody stratifikace.

Dokončení diplomové práce je poznamenáno určitým chvatem – například v poznámce číslo 12 je uveden P. P. Král; na straně 19 nejsou procenta uvedena na shodném řádku za číslovkou. Hodnoty peněz jsou po vzoru pramenné základny uváděny ve zlatých, avšak nikde, ani v poznámce, není blíže specifikováno, o které zlaté se v uvedeném případě jedná. V některých souvětích čtenáři uniká podstata nebo smysl sdělení – např.: „Novější dějiny jsou prameny přímo zaplaveny, tudíž je velmi těžké je nějak komplexně zpracovat a vyhodnotit.“

Diplomová práce Vladimíry Kubíčkové zpracovává velice zajímavé téma, které ve vztahu k venkovskému prostředí dosud nebylo příliš zkoumáno. Diplomantka na příkladu zvoleného regionu charakterizovala chod i vybavení venkovské domácnosti v období na přelomu 18. a 19. století, provedla zdařilou katalogizaci nejčastějších odkazů, které se v testamentech objevovaly.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k zmiňovaným nedostatkům hodnotím stupněm VELMI DOBŘE.

V Třeboni 24.8.2007

PhDr. Josef Grulich, Ph.D.

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra KUBÍČKOVÁ

Každodenní život venkovského obyvatelstva ve světle testamentů (jižní Čechy, 18.-19. století)
České Budějovice 2007, 120 s.

Předložená diplomová práce byla sepsána na základě testamentů uložených v jindřichohradecké pobočce Státního oblastního archivu Třeboň. V uvedeném případě se jednalo o archiválie uložené ve fondech velkostatků Želeč a Mladá Vožice. Na jejich základě byl proveden pokus o široký průnik do oblasti hmotné kultury i rodinných vztahů ve venkovském prostředí na přelomu 18. a 19. století. Kromě metody každodennosti uplatňované v kontextu sociálních a hospodářských dějin nelze diplomantce upřít snahu o využití metody historické antropologie.

V úvodní kapitole byla zhodnocena literatura, která se váže k problematice dějin českého venkova. Prezentovaný přehled odborných prací má charakter výběru; nepovšimnuta zůstala česká literatura etnografického charakteru, která se problematikou hmotné kultury ve venkovském prostředí velmi intenzivně zabývá. Z hlediska analyzovaných metodických přístupů je patrná orientace na každodennost, mikrohistorii, dějiny mentalit a historickou antropologii. Přestože práce je zaměřena na venkovské prostředí, v úvodu je zmíněn stav výzkumů testamentů, jež vznikaly také v šlechtickém a městském prostředí. Opomenuta nezůstala ani charakteristika pramenné základny. Její kritika, obdobně jako zevrubnější charakteristika zkoumaného regionu, však v diplomové práci chybí.

V úvodu druhé kapitoly byly připomenuty zásady českého dědického práva. Zcela mimořádná pozornost byla věnována ověřování jejich uplatňování v zkoumaném regionu. Diplomantce se podařilo prokázat, že sepisování závětí bylo prováděno s odkazem na nemoc, stáří a možnost odstranění rozepří v rodině po smrti hospodáře. V případě volby nástupce si kladla otázku, do jaké míry byl naplňován patent z roku 1787, na jehož základě měl být preferován nejstarší syn. Zkoumané testamenty byly vyhodnocovány prostřednictvím kvantitativních metod. V zájmu lepšího pochopení doložitelných výsledků předložená diplomová práce obsahuje množství grafů a tabulek.

Ve vztahu ke konkrétním nemovitostem byla pozornost věnována rozboru pozůstalostních inventářů (zemědělské náradí, dobytek, zásoby naturálií, nábytek, šaty a cennosti). Na základě konkrétních příkladů ze zkoumaného regionu diplomantka provedla vzájemnou konfrontaci s poznatky získanými prostřednictvím odborné literatury. Zde je patrná snaha o okamžité zobecnění většiny poznatků získaných v mikrohistorické rovině. Uvedeným způsobem se však bohužel vytrácejí některé podstatné detaily. Například v textu je zmiňován „kmenový inventář,“ který spolu s gruntem automaticky přecházel na nového majitele. V rámci předložené diplomové práce bohužel nebyl blíže specifikován.

V třetí kapitole byly analyzovány rodinné struktury z pohledu testamentů. Na vybraných příkladech se diplomantka pokusila o antropologický rozbor existujících (kvalitativních) vazeb mezi jednotlivými členy rodiny. K doložení jejich kvantitativního charakteru současně použila také tabulky a grafy přibližující okolnosti volby hlavního dědice. Otázkou možnosti vyplácení sourozenců hospodáře se zabývala jen okrajově. Z antropologického hlediska se diplomantka pokusila uchopit problematiku soudobého pohledu na stáří, umírání i smrti. Také při charakteristice instituce výměnky vycházela z vzájemné konfrontace poznatků získaných z odborné literatury a doložitelných na základě konkrétních pramenů. V některých případech však její práce působí poněkud ilustrativním

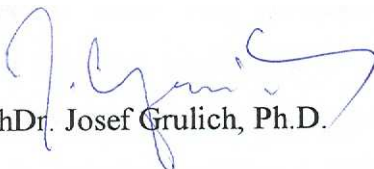
dojem. Je škoda, že předložená diplomová práce postrádá rozbor archivního materiálu prostřednictvím metody stratifikace.

Dokončení diplomové práce je poznamenáno určitým chvatem – například v poznámce číslo 12 je uveden P. P. Král; na straně 19 nejsou procenta uvedena na shodném řádku za číslovkou. Hodnoty peněz jsou po vzoru pramenné základny uváděny ve zlatých, avšak nikde, ani v poznámce, není blíže specifikováno, o které zlaté se v uvedeném případě jedná. V některých souvětích čtenáři uniká podstata nebo smysl sdělení – např.: „Novější dějiny jsou prameny přímo zaplaveny, tudíž je velmi těžké je nějak komplexně zpracovat a vyhodnotit.“

Diplomová práce Vladimíry Kubíčkové zpracovává velice zajímavé téma, které ve vztahu k venkovskému prostředí dosud nebylo příliš zkoumáno. Diplomantka na příkladu zvoleného regionu charakterizovala chod i vybavení venkovské domácnosti v období na přelomu 18. a 19. století, provedla zdařilou katalogizaci nejčastějších odkazů, které se v testamentech objevovaly.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k zmiňovaným nedostatkům hodnotím stupněm VELMI DOBŘE.

V Třeboni 24.8.2007

PhDr. Josef Grulich, Ph.D.

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra KUBÍČKOVÁ

Každodenní život venkovského obyvatelstva ve světle testamentů (jižní Čechy, 18.-19. století)
České Budějovice 2007, 120 s.

Předložená diplomová práce byla sepsána na základě testamentů uložených v jindřichohradecké pobočce Státního oblastního archivu Třeboň. V uvedeném případě se jednalo o archiválie uložené ve fondech velkostatků Želeč a Mladá Vožice. Na jejich základě byl proveden pokus o široký průnik do oblasti hmotné kultury i rodinných vztahů ve venkovském prostředí na přelomu 18. a 19. století. Kromě metody každodennosti uplatňované v kontextu sociálních a hospodářských dějin nelze diplomantce upřít snahu o využití metody historické antropologie.

V úvodní kapitole byla zhodnocena literatura, která se váže k problematice dějin českého venkova. Prezentovaný přehled odborných prací má charakter výběru; nepovšimnuta zůstala česká literatura etnografického charakteru, která se problematikou hmotné kultury ve venkovském prostředí velmi intenzivně zabývá. Z hlediska analyzovaných metodických přístupů je patrná orientace na každodennost, mikrohistorii, dějiny mentalit a historickou antropologii. Přestože práce je zaměřena na venkovské prostředí, v úvodu je zmíněn stav výzkumů testamentů, jež vznikaly také v šlechtickém a městském prostředí. Opomenuta nezůstala ani charakteristika pramenné základny. Její kritika, obdobně jako zevrubnější charakteristika zkoumaného regionu, však v diplomové práci chybí.

V úvodu druhé kapitoly byly připomenuty zásady českého dědického práva. Zcela mimořádná pozornost byla věnována ověřování jejich uplatňování v zkoumaném regionu. Diplomantce se podařilo prokázat, že sepisování závětí bylo prováděno s odkazem na nemoc, stáří a možnost odstranění rozepří v rodině po smrti hospodáře. V případě volby nástupce si kladla otázku, do jaké míry byl naplňován patent z roku 1787, na jehož základě měl být preferován nejstarší syn. Zkoumané testamenty byly vyhodnocovány prostřednictvím kvantitativních metod. V zájmu lepšího pochopení doložitelných výsledků předložená diplomová práce obsahuje množství grafů a tabulek.

Ve vztahu ke konkrétním nemovitostem byla pozornost věnována rozboru pozůstalostních inventářů (zemědělské náradí, dobytek, zásoby naturálií, nábytek, šaty a cennosti). Na základě konkrétních příkladů ze zkoumaného regionu diplomantka provedla vzájemnou konfrontaci s poznatky získanými prostřednictvím odborné literatury. Zde je patrná snaha o okamžité zobecnění většiny poznatků získaných v mikrohistorické rovině. Uvedeným způsobem se však bohužel vytrácí některé podstatné detaily. Například v textu je zmiňován „kmenový inventář,“ který spolu s gruntem automaticky přecházel na nového majitele. V rámci předložené diplomové práce bohužel nebyl blíže specifikován.

V třetí kapitole byly analyzovány rodinné struktury z pohledu testamentů. Na vybraných příkladech se diplomantka pokusila o antropologický rozbor existujících (kvalitativních) vazeb mezi jednotlivými členy rodiny. K doložení jejich kvantitativního charakteru současně použila také tabulky a grafy přibližující okolnosti volby hlavního dědice. Otázkou možnosti vyplácení sourozenců hospodáře se zabývala jen okrajově. Z antropologického hlediska se diplomantka pokusila uchopit problematiku soudobého pohledu na stáří, umírání i smrti. Také při charakteristice instituce výměnku vycházela z vzájemné konfrontace poznatků získaných z odborné literatury a doložitelných na základě konkrétních pramenů. V některých případech však její práce působí poněkud ilustrativním

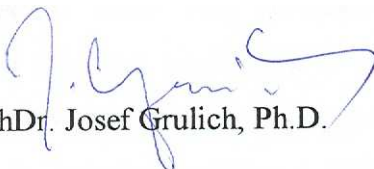
dojem. Je škoda, že předložená diplomová práce postrádá rozbor archivního materiálu prostřednictvím metody stratifikace.

Dokončení diplomové práce je poznamenáno určitým chvatem – například v poznámce číslo 12 je uveden P. P. Král; na straně 19 nejsou procenta uvedena na shodném řádku za číslovkou. Hodnoty peněz jsou po vzoru pramenné základny uváděny ve zlatých, avšak nikde, ani v poznámce, není blíže specifikováno, o které zlaté se v uvedeném případě jedná. V některých souvětích čtenáři uniká podstata nebo smysl sdělení – např.: „Novější dějiny jsou prameny přímo zaplaveny, tudíž je velmi těžké je nějak komplexně zpracovat a vyhodnotit.“

Diplomová práce Vladimíry Kubíčkové zpracovává velice zajímavé téma, které ve vztahu k venkovskému prostředí dosud nebylo příliš zkoumáno. Diplomantka na příkladu zvoleného regionu charakterizovala chod i vybavení venkovské domácnosti v období na přelomu 18. a 19. století, provedla zdařilou katalogizaci nejčastějších odkazů, které se v testamentech objevovaly.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k zmiňovaným nedostatkům hodnotím stupněm VELMI DOBŘE.

V Třeboni 24.8.2007

PhDr. Josef Grulich, Ph.D.

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra KUBÍČKOVÁ

Každodenní život venkovského obyvatelstva ve světle testamentů (jižní Čechy, 18.-19. století)
České Budějovice 2007, 120 s.

Předložená diplomová práce byla sepsána na základě testamentů uložených v jindřichohradecké pobočce Státního oblastního archivu Třeboň. V uvedeném případě se jednalo o archiválie uložené ve fondech velkostatků Želeč a Mladá Vožice. Na jejich základě byl proveden pokus o široký průnik do oblasti hmotné kultury i rodinných vztahů ve venkovském prostředí na přelomu 18. a 19. století. Kromě metody každodennosti uplatňované v kontextu sociálních a hospodářských dějin nelze diplomantce upřít snahu o využití metody historické antropologie.

V úvodní kapitole byla zhodnocena literatura, která se váže k problematice dějin českého venkova. Prezentovaný přehled odborných prací má charakter výběru; nepovšimnuta zůstala česká literatura etnografického charakteru, která se problematikou hmotné kultury ve venkovském prostředí velmi intenzivně zabývá. Z hlediska analyzovaných metodických přístupů je patrná orientace na každodennost, mikrohistorii, dějiny mentalit a historickou antropologii. Přestože práce je zaměřena na venkovské prostředí, v úvodu je zmíněn stav výzkumů testamentů, jež vznikaly také v šlechtickém a městském prostředí. Opomenuta nezůstala ani charakteristika pramenné základny. Její kritika, obdobně jako zevrubnější charakteristika zkoumaného regionu, však v diplomové práci chybí.

V úvodu druhé kapitoly byly připomenuty zásady českého dědického práva. Zcela mimořádná pozornost byla věnována ověřování jejich uplatňování v zkoumaném regionu. Diplomantce se podařilo prokázat, že sepisování závětí bylo prováděno s odkazem na nemoc, stáří a možnost odstranění rozepří v rodině po smrti hospodáře. V případě volby nástupce si kladla otázku, do jaké míry byl naplňován patent z roku 1787, na jehož základě měl být preferován nejstarší syn. Zkoumané testamenty byly vyhodnocovány prostřednictvím kvantitativních metod. V zájmu lepšího pochopení doložitelných výsledků předložená diplomová práce obsahuje množství grafů a tabulek.

Ve vztahu ke konkrétním nemovitostem byla pozornost věnována rozboru pozůstalostních inventářů (zemědělské náradí, dobytek, zásoby naturálií, nábytek, šaty a cennosti). Na základě konkrétních příkladů ze zkoumaného regionu diplomantka provedla vzájemnou konfrontaci s poznatky získanými prostřednictvím odborné literatury. Zde je patrná snaha o okamžité zobecnění většiny poznatků získaných v mikrohistorické rovině. Uvedeným způsobem se však bohužel vytrácejí některé podstatné detaily. Například v textu je zmiňován „kmenový inventář,“ který spolu s gruntem automaticky přecházel na nového majitele. V rámci předložené diplomové práce bohužel nebyl blíže specifikován.

V třetí kapitole byly analyzovány rodinné struktury z pohledu testamentů. Na vybraných příkladech se diplomantka pokusila o antropologický rozbor existujících (kvalitativních) vazeb mezi jednotlivými členy rodiny. K doložení jejich kvantitativního charakteru současně použila také tabulky a grafy přibližující okolnosti volby hlavního dědice. Otázkou možnosti vyplácení sourozenců hospodáře se zabývala jen okrajově. Z antropologického hlediska se diplomantka pokusila uchopit problematiku soudobého pohledu na stáří, umírání i smrti. Také při charakteristice instituce výměnku vycházela z vzájemné konfrontace poznatků získaných z odborné literatury a doložitelných na základě konkrétních pramenů. V některých případech však její práce působí poněkud ilustrativním

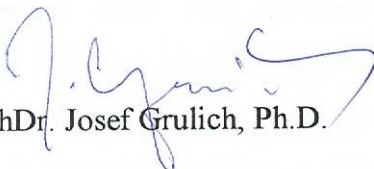
dojem. Je škoda, že předložená diplomová práce postrádá rozbor archivního materiálu prostřednictvím metody stratifikace.

Dokončení diplomové práce je poznamenáno určitým chvatem – například v poznámce číslo 12 je uveden P. P. Král; na straně 19 nejsou procenta uvedena na shodném řádku za číslovkou. Hodnoty peněz jsou po vzoru pramenné základny uváděny ve zlatých, avšak nikde, ani v poznámce, není blíže specifikováno, o které zlaté se v uvedeném případě jedná. V některých souvětích čtenáři uniká podstata nebo smysl sdělení – např.: „Novější dějiny jsou prameny přímo zaplaveny, tudíž je velmi těžké je nějak komplexně zpracovat a vyhodnotit.“

Diplomová práce Vladimíry Kubíčkové zpracovává velice zajímavé téma, které ve vztahu k venkovskému prostředí dosud nebylo příliš zkoumáno. Diplomantka na příkladu zvoleného regionu charakterizovala chod i vybavení venkovské domácnosti v období na přelomu 18. a 19. století, provedla zdařilou katalogizaci nejčastějších odkazů, které se v testamentech objevovaly.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k zmiňovaným nedostatkům hodnotím stupněm VELMI DOBŘE.

V Třeboni 24.8.2007

PhDr. Josef Grulich, Ph.D.

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra KUBÍČKOVÁ

Každodenní život venkovského obyvatelstva ve světle testamentů (jižní Čechy, 18.-19. století)
České Budějovice 2007, 120 s.

Předložená diplomová práce byla sepsána na základě testamentů uložených v jindřichohradecké pobočce Státního oblastního archivu Třeboň. V uvedeném případě se jednalo o archiválie uložené ve fondech velkostatků Želeč a Mladá Vožice. Na jejich základě byl proveden pokus o široký průnik do oblasti hmotné kultury i rodinných vztahů ve venkovském prostředí na přelomu 18. a 19. století. Kromě metody každodennosti uplatňované v kontextu sociálních a hospodářských dějin nelze diplomantce upřít snahu o využití metody historické antropologie.

V úvodní kapitole byla zhodnocena literatura, která se váže k problematice dějin českého venkova. Prezentovaný přehled odborných prací má charakter výběru; nepovšimnuta zůstala česká literatura etnografického charakteru, která se problematikou hmotné kultury ve venkovském prostředí velmi intenzivně zabývá. Z hlediska analyzovaných metodických přístupů je patrná orientace na každodennost, mikrohistorii, dějiny mentalit a historickou antropologii. Přestože práce je zaměřena na venkovské prostředí, v úvodu je zmíněn stav výzkumů testamentů, jež vznikaly také v šlechtickém a městském prostředí. Opomenuta nezůstala ani charakteristika pramenné základny. Její kritika, obdobně jako zevrubnější charakteristika zkoumaného regionu, však v diplomové práci chybí.

V úvodu druhé kapitoly byly připomenuty zásady českého dědického práva. Zcela mimořádná pozornost byla věnována ověřování jejich uplatňování v zkoumaném regionu. Diplomantce se podařilo prokázat, že sepisování závětí bylo prováděno s odkazem na nemoc, stáří a možnost odstranění rozepří v rodině po smrti hospodáře. V případě volby nástupce si kladla otázku, do jaké míry byl naplňován patent z roku 1787, na jehož základě měl být preferován nejstarší syn. Zkoumané testamenty byly vyhodnocovány prostřednictvím kvantitativních metod. V zájmu lepšího pochopení doložitelných výsledků předložená diplomová práce obsahuje množství grafů a tabulek.

Ve vztahu ke konkrétním nemovitostem byla pozornost věnována rozboru pozůstalostních inventářů (zemědělské náradí, dobytek, zásoby naturálií, nábytek, šaty a cennosti). Na základě konkrétních příkladů ze zkoumaného regionu diplomantka provedla vzájemnou konfrontaci s poznatky získanými prostřednictvím odborné literatury. Zde je patrná snaha o okamžité zobecnění většiny poznatků získaných v mikrohistorické rovině. Uvedeným způsobem se však bohužel vytrácejí některé podstatné detaily. Například v textu je zmiňován „kmenový inventář,“ který spolu s gruntem automaticky přecházel na nového majitele. V rámci předložené diplomové práce bohužel nebyl blíže specifikován.

V třetí kapitole byly analyzovány rodinné struktury z pohledu testamentů. Na vybraných příkladech se diplomantka pokusila o antropologický rozbor existujících (kvalitativních) vazeb mezi jednotlivými členy rodiny. K doložení jejich kvantitativního charakteru současně použila také tabulky a grafy přibližující okolnosti volby hlavního dědice. Otázkou možnosti vyplácení sourozenců hospodáře se zabývala jen okrajově. Z antropologického hlediska se diplomantka pokusila uchopit problematiku soudobého pohledu na stáří, umírání i smrti. Také při charakteristice instituce výměnky vycházela z vzájemné konfrontace poznatků získaných z odborné literatury a doložitelných na základě konkrétních pramenů. V některých případech však její práce působí poněkud ilustrativním

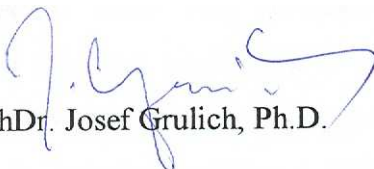
dojem. Je škoda, že předložená diplomová práce postrádá rozbor archivního materiálu prostřednictvím metody stratifikace.

Dokončení diplomové práce je poznamenáno určitým chvatem – například v poznámce číslo 12 je uveden P. P. Král; na straně 19 nejsou procenta uvedena na shodném řádku za číslovkou. Hodnoty peněz jsou po vzoru pramenné základny uváděny ve zlatých, avšak nikde, ani v poznámce, není blíže specifikováno, o které zlaté se v uvedeném případě jedná. V některých souvětích čtenáři uniká podstata nebo smysl sdělení – např.: „Novější dějiny jsou prameny přímo zaplaveny, tudíž je velmi těžké je nějak komplexně zpracovat a vyhodnotit.“

Diplomová práce Vladimíry Kubíčkové zpracovává velice zajímavé téma, které ve vztahu k venkovskému prostředí dosud nebylo příliš zkoumáno. Diplomantka na příkladu zvoleného regionu charakterizovala chod i vybavení venkovské domácnosti v období na přelomu 18. a 19. století, provedla zdařilou katalogizaci nejčastějších odkazů, které se v testamentech objevovaly.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k zmiňovaným nedostatkům hodnotím stupněm VELMI DOBŘE.

V Třeboni 24.8.2007

PhDr. Josef Grulich, Ph.D.

Posudek vedoucího diplomové práce

Vladimíra KUBÍČKOVÁ

Každodenní život venkovského obyvatelstva ve světle testamentů (jižní Čechy, 18.-19. století)
České Budějovice 2007, 120 s.

Předložená diplomová práce byla sepsána na základě testamentů uložených v jindřichohradecké pobočce Státního oblastního archivu Třeboň. V uvedeném případě se jednalo o archiválie uložené ve fondech velkostatků Želeč a Mladá Vožice. Na jejich základě byl proveden pokus o široký průnik do oblasti hmotné kultury i rodinných vztahů ve venkovském prostředí na přelomu 18. a 19. století. Kromě metody každodennosti uplatňované v kontextu sociálních a hospodářských dějin nelze diplomantce upřít snahu o využití metody historické antropologie.

V úvodní kapitole byla zhodnocena literatura, která se váže k problematice dějin českého venkova. Prezentovaný přehled odborných prací má charakter výběru; nepovšimnuta zůstala česká literatura etnografického charakteru, která se problematikou hmotné kultury ve venkovském prostředí velmi intenzivně zabývá. Z hlediska analyzovaných metodických přístupů je patrná orientace na každodennost, mikrohistorii, dějiny mentalit a historickou antropologii. Přestože práce je zaměřena na venkovské prostředí, v úvodu je zmíněn stav výzkumů testamentů, jež vznikaly také v šlechtickém a městském prostředí. Opomenuta nezůstala ani charakteristika pramenné základny. Její kritika, obdobně jako zevrubnější charakteristika zkoumaného regionu, však v diplomové práci chybí.

V úvodu druhé kapitoly byly připomenuty zásady českého dědického práva. Zcela mimořádná pozornost byla věnována ověřování jejich uplatňování v zkoumaném regionu. Diplomantce se podařilo prokázat, že sepisování závětí bylo prováděno s odkazem na nemoc, stáří a možnost odstranění rozepří v rodině po smrti hospodáře. V případě volby nástupce si kladla otázku, do jaké míry byl naplňován patent z roku 1787, na jehož základě měl být preferován nejstarší syn. Zkoumané testamenty byly vyhodnocovány prostřednictvím kvantitativních metod. V zájmu lepšího pochopení doložitelných výsledků předložená diplomová práce obsahuje množství grafů a tabulek.

Ve vztahu ke konkrétním nemovitostem byla pozornost věnována rozboru pozůstalostních inventářů (zemědělské náradí, dobytek, zásoby naturálií, nábytek, šaty a cennosti). Na základě konkrétních příkladů ze zkoumaného regionu diplomantka provedla vzájemnou konfrontaci s poznatky získanými prostřednictvím odborné literatury. Zde je patrná snaha o okamžité zobecnění většiny poznatků získaných v mikrohistorické rovině. Uvedeným způsobem se však bohužel vytrácejí některé podstatné detaily. Například v textu je zmiňován „kmenový inventář,“ který spolu s gruntem automaticky přecházel na nového majitele. V rámci předložené diplomové práce bohužel nebyl blíže specifikován.

V třetí kapitole byly analyzovány rodinné struktury z pohledu testamentů. Na vybraných příkladech se diplomantka pokusila o antropologický rozbor existujících (kvalitativních) vazeb mezi jednotlivými členy rodiny. K doložení jejich kvantitativního charakteru současně použila také tabulky a grafy přibližující okolnosti volby hlavního dědice. Otázkou možnosti vyplácení sourozenců hospodáře se zabývala jen okrajově. Z antropologického hlediska se diplomantka pokusila uchopit problematiku soudobého pohledu na stáří, umírání i smrti. Také při charakteristice instituce výměnky vycházela z vzájemné konfrontace poznatků získaných z odborné literatury a doložitelných na základě konkrétních pramenů. V některých případech však její práce působí poněkud ilustrativním

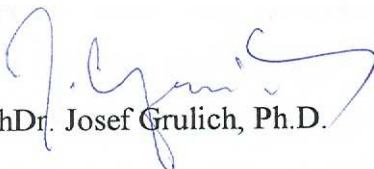
dojem. Je škoda, že předložená diplomová práce postrádá rozbor archivního materiálu prostřednictvím metody stratifikace.

Dokončení diplomové práce je poznamenáno určitým chvatem – například v poznámce číslo 12 je uveden P. P. Král; na straně 19 nejsou procenta uvedena na shodném řádku za číslovkou. Hodnoty peněz jsou po vzoru pramenné základny uváděny ve zlatých, avšak nikde, ani v poznámce, není blíže specifikováno, o které zlaté se v uvedeném případě jedná. V některých souvětích čtenáři uniká podstata nebo smysl sdělení – např.: „Novější dějiny jsou prameny přímo zaplaveny, tudíž je velmi těžké je nějak komplexně zpracovat a vyhodnotit.“

Diplomová práce Vladimíry Kubíčkové zpracovává velice zajímavé téma, které ve vztahu k venkovskému prostředí dosud nebylo příliš zkoumáno. Diplomantka na příkladu zvoleného regionu charakterizovala chod i vybavení venkovské domácnosti v období na přelomu 18. a 19. století, provedla zdařilou katalogizaci nejčastějších odkazů, které se v testamentech objevovaly.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě, avšak vzhledem k zmiňovaným nedostatkům hodnotím stupněm VELMI DOBŘE.

V Třeboni 24.8.2007

PhDr. Josef Grulich, Ph.D.